

Poezija – sielos kalba

„Poeziją vieni mėgsta, kiti – ne. Ir kaip įtikinti tą nemėgstantįjį, kad poezija – tai sielos kalba, kuri dažnai pasako tiek daug! Ne tik apie žmogaus, bet ir apie visos tautos būseną. Kartais poeto lūpomis, regis, kalba visas pasaulis, kartais, atrodo, šaukia pati žemė“, – tokiais poeto J. Mačiukevičiaus žodžiais Kretingos suaugusiųjų ir jaunimo mokymo centro bibliotekoje prasidėjo popietė, skirta Pasaulinei poezijos dienai paminėti.

Poezijos popietėje skaityta ne tik lietuvių, bet ir prancūzų, vokiečių autorių kūryba.

Renginyje dalyvavo brolis pranciškonas, diakonas Bernardas Saulius Belickas OFM. Tai žmogus, kurio gyvenime susilieja vienuolystė ir kūrybinis kelias. Brolis Bernardas nuo jaunystės rašo eiles ir išleido eilėraščių rinkinį „Taip priėjo gyvenimas“. Jis perskaitė keletą savo kūrybos eilėraščių.

Centre dirbusi rusų kalbos mokytoja Virginija Audronė Timošenkienė skaitė A. Achmatovos, M. Cvetajevos eiles rusų kalba, o etikos mokytoja Zita Viluckienė – poeto Vytauto Mačernio poezijos rinkinio „Vėl žemės ilgesy“ ištrauką „Pavasario sonetai“.

Prancūzų kalbos mokytoja V. Kvietkauskienė pristatė prancūzų poetą, rašytoją Gijomą Apolinerą (Guillaume Apollinaire) – vieną iš avangardo lyderių. G. Apolineras ieškojo naujų literatūrinių formų. Taip gimė eilėraščiai-kaligramos. Mokytoja pademonstravo ir išvertė eilėraščius-kaligramas iš paskutiniojo G. Apolinerio poezijos rinkinio „Kaligramos“: eilėraštį, parašytą Eifelio bokšto, žirgo, lietaus pavidalais. Tipišku kaligramos pavyzdžiu laikomas jo eilėraštis, parašytas Eifelio bokšto pavidalu.

Vokiečių kalbos mokytoja Ineta Jurgaitienė perskaitė Heinrich Heine eilėraštį „Lorelei“. Tai 19 a. žymus vokiečių rašytojas, poetas, žurnalistas. Šiuo eilėraščiu autorius pasakoja seną legendą apie Reino upėje esančią milžinišką uolą, ant kurios sėdėdavo mitinės būtybės – undinės-sirenos ir šukuodamos savo auksinius plaukus dainuodavo nuostabias melodijas. Undinių grožiu ir skambiomis dainomis užburti laivai plaukiantys jūreiviai trenkdavosi į aukštą uolą ir laivai suduždavo.

Lietuvių kalbos mokytoja Vaiva Žekonienė perskaitė vieną gražiausių lietuvių liaudies pasakų „Eglė žalčių karalienė“, kurią parašė S. Nėris.

Renginiui baigiantis, Audronė Smilgienė violončele atliko muzikinį kūrinių. Eilių bei muzikos klausėsi ir buvusi Centro direktorė Irena Dukštienė, geografijos mokytoja Marijona Stankuvienė.

Anžela DAUGALIENĖ

Bibliotekos vedėja